

Liturgický program od 12. decembra 2011 – do 18. decembra 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 12.12.	Vyšné Remety 16.30 - sv. liturgia + pan. 18.30 – stretnutie rodičov <i>prvoprijímajúcich detí</i>	+ Ján, Anna, Ladislav, Anna, Ladislav rod. Pehaničová
Utorok 13.12.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Streda 14.12.	Vyšné Remety 16.30 - sv. liturgia	+ Anna Mandičáková
Štvrtok 15.12.	Vyšné Remety 16.30 - sv. liturgia + moleben	
Piatok 16.12.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia s prípravou <i>detí na 1. sv. prijímanie</i>	+ Karol, Štefan, Mária rod. Lamerová
Sobota 17.12.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Nedeľa 18.12.	Nedeľa svätých otcov <i>mesačná zbierka na chrám/</i> Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia 15.00 – 16.00 sv. spoveď Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia 16.00 – 16.45 - sv. spoveď	* za veriacich z farnosti

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 48.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

PRIPRAVTE CESTU PÁNOVI

Prvým svetlom do tmy sveta bol Ján, Zachariášov syn. Vyšiel z púšte, kde žil na sušených kobyľkách a na sladkej živici, aby v Eliášovom oblečení, ale aj v Eliášovom duchu roznášal po východnom brehu Jordánu prorocké slovo o bližiacej sa spáse. „*Všetci uzrú Božiu spásu.*“ oznamoval. Všetci, ktorí pripravia Pánovi cestu do svojich srdc tým, že vyplnia každú dolinu duchovnej nedostatočnosti a znížia každý kopec hriešnej príležitosti. Títo uzrú spásu. Títo sa stanú novým Božím ľudom, budúcim Izraelom, oslobodeným od hriechu, ktorý bude slúžiť Bohu v pokoji a v radosti za akýchkoľvek okolností. *Božie Slovo zostúpilo na Jána v pustatine*, teda v tichu, bez ktorého nemožno počuť Božie slovo... A v odriekaní, bez ktorého ho nemožno uskutočňovať a potom ani účinne hlásať. *Vystúpil teda a hlásal krst pokánia*. Hlásal to, čo uveril a čo najprv sám žil... Tak robia všetci praví proroci. Ján upozorňoval na príchod toho istého Ježiša Krista, ktorý sa kvôli spáse aj k nám denne približuje v najrozličnejších podobách. Raz prichádza k nám prostredníctvom vnutnutí, raz prostredníctvom udalostí. Prostredníctvom svojho slova i sviatostí. Inokedy v osobe trpiacich alebo i pomáhajúcich bratov. Nezriedka aj takých, ako bol Ján. Ak sú na tejto jeho ceste k nám ešte kopce našej pýchy, jamy našej malomyseľnej nedôvery a zákruty vyhýbavej pohodlnosti, mali by sme si uvedomiť, na čo nás práve vyzvalo toto Božie slovo a mali by sme sa hneď nejako pričiniť, aby tento Hlas z pustatiny nebol hlasom do pustatiny, aby nebol hlasom do hluchých uší a do uzavretých srdc.

Bože, ktorý si poslal Jána pripravovať cesty Tvojmu Synovi, nášmu Pánovi, daj nám pod vplyvom príkladu a slova tohto proroka pochopiť, aké vršky nám treba znížiť a aké jamy zaplniť. A tak uprav smer našich túžob, aby sa odteraz všetky

zhodovali s Tvojimi prianiami.

Ako sa dobre vyspovedať?

1. Spytovanie svedomia

Svedomie je „svätyňa“ v duši. Tu sa stretáva „tvoje ja“ s Bohom. Vo svedomí sa pýtaš Boha, ako On vidí tvoj život. Zisťuješ „jeho názor na vec“. Svedomie ti hovorí, či konáš správne. Svedomie potrebuje, aby si sa oň staral – aby si ho vychovával. Keďže ide o večný život, treba aby bolo stále v pohotovosti. Ako sa môžeš starať o svoje svedomie? Niekoľko návrhov:

- riad sa Božím slovom a často čítaj Sväté písmo,
- počúvaj, čo ti radí Cirkev, čo hovorí Svätý otec, čo vraví kňaz na Svätej liturgii,
- nezabúdaj pestovať zmysel pre „nadpozemské veci“ a k tomu slúži aj meditácia nad Božím slovom,
- rob dobré skutky – cez ne sa svedomie prejavuje a rozvíja,
- je dobré robiť si „revíziu“ svojho života cez ranné predsavzatie a večerné spytovanie svedomia,
- aspoň raz za mesiac sa na chvíľu stíš, pozri do svojho srdca – kto tam vládne? (môže to byť aj duchovná obnova),
- čítaj dobré knihy, nie také, čo ťa navádzajú na zlo
- ak ťa niekto upozorní, že niečo robíš nesprávne, zamysli sa nad tým,
- jedným z najväčších dobier je dobrý spovedník – nájdi si ho.

Ťažký hriech

Ťažký hriech je úplne vedomé a úplne dobrovoľné prestúpenie Božieho príkazu vo vážnej veci. Úplne vedomé a úplne dobrovoľné znamená, že človek si je celkom vedomý toho, čo robí. Rozum a vôľa sú vtedy úplne „aktivované“. Ak človek pri plnom vedomí a úplne slobodne robí to, čo Boh nechce, ide o hriech. A to môže byť v menej vážnej alebo vo vážnej veci. Ak ide o vážnu vec, je to ťažký hriech.

Pri hriechu človek vystupuje proti Božiemu poriadku a všetko ničí. Najviac škodí sebe. Ťažkým hriechom strácame všetko. Odmietame milosť posväcujúcu, Boží život. Večný život „v nás nie je“. Keď sme v stave ťažkého hriechu sme duchovne mŕtvy. Boh nám našťastie opäť ponúka svoj život. Cez sviatosť zmierenia.

Pri ľahkom hriechu – ak nejde o vážnu vec, tiež urážame Boha, odmietame jeho plán s nami. Ľahké hriechy nám Boh odpúšťa, keď ich úprimne ľutujeme. Nie je

nutné ísť hneď na sviatosť zmierenia. Ale ani ľahké hriechy netreba podceňovať. Treba sa ich snažiť odstrániť. Každým hriechom sa vzdalujeme od Boha – od šťastného života.

Najprv prosím Svätého Ducha o pomoc, aby som pravdivo spoznal stav svojej duše – v čom som v rozpore s Božou vôľou. Potom si pomôžem vhodným spovedným zrkadlom. Zistené hriechy si zapamätám, najlepšie zapíšem.

2. Vyznanie hriechov

Vo sviatosti zmierenia treba vyznať všetky hriechy, ich počet. Treba uviesť aj okolnosti, ktoré hriechy „pritvrdzujú“. Hriechy vyznávam nahlas a zrozumiteľne. Nemrlem si ich len tak popod nos. Nezaobaľujem ich do zbytočných rečí. Vedomé zamlčanie ťažkého hriechu, jeho počtu alebo vážnych okolností je svätokrádež – zobrať som niečo, na čo som nemal právo. Taká spoveď je svätokrádežná – rozhrešenie je neplatné. Náprava je možná: vykonať si dobrú – „generálnu“ spoveď zo všetkých ťažkých hriechov od poslednej platnej spovede.

3. Ľútosť nad hriechmi

Všetci sme hriešni, ale jedni hriechy ľutujú, a iní nie. Tí, čo robia pokánie, majú nádej, že budú žiť večne. Bez úprimnej ľútosťi mi kňaz nemôže dať rozhrešenie. Ak by som to robil len „naoko“, pácham svätokrádež.

4. Zadosťučinenie - úkon kajúcnosti

Prijatie úkonu kajúcnosti je znakom toho, že to s pokáním a polepšením sa človek myslí úprimne. Rozhrešenie odstraňuje hriech, ale nie všetky následky, ktoré každý hriech prináša. Hriešnik musí urobiť ešte niečo, aby odčinil svoje hriechy: Musí primeraným spôsobom zadosťučiniť za svoje hriechy. To sa volá aj pokánie.

5. Predsavzatie

Ježiš nám ukázal, akí máme byť. Pri spytovaní svedomia skúmam, čo mám robiť, aby som sa pripodobnil Ježišovi. Zo zistených skutočností má vzniknúť predsavzatie. Potom príde k slovu vôľa a čin – a to je pokánie. Predsavzatie je „pokračovaním“ spovede v bežnom živote. Má byť konkrétne, zamerané proti najťažším hriechom, prípadne proti osobnému sklonu, ktorým najčastejšie hreším.